

434.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1933 r.

w sprawie trybu nadawania stanowisk w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych wysłużonym podoficerom zawodowym wojska lub marynarki wojennej.

Na podstawie art. 122 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747), oraz art. 88 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej, w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 748), zarządza się co następuje:

§ 1. Uprawniające do zaopatrzenia emerytalnego stanowiska urzędników III kategorii i stanowiska niższych funkcjonariuszów państwowych, tudzież odpowiadające tym stanowiskom stanowiska w służbie samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, będą obsadzone, z wyjątkiem przewidzianym w § 3 ust. 2, w pierwszym rzędzie przez wysłużonych podoficerów zawodowych wojska lub marynarki wojennej, przedstawionych na takie stanowiska przez Ministra Spraw Wojskowych.

Dopiero z braku kandydatów na wymienione stanowiska z pośród wysłużonych podoficerów zawodowych — stanowiska te mogą być obsadzone przez innych kandydatów.

§ 2. Stanowiska niższych funkcjonariuszów państwowych lub odpowiadające tym stanowiskom stanowiska w służbie samorządowej bądź w przedsiębiorstwach państwowych mogą być nadawane podoficerom zawodowym, posiadającym kwalifikacje na stanowiska urzędników państwowych III kategorii lub na stanowiska równorzędne w służbie samorządowej bądź w przedsiębiorstwach państwowych, tylko na prośbę podoficera zawodowego.

§ 3. Władze właściwe do obsadzania stanowisk (do mianowania), zastrzeżonych w myśl rozporządzenia niniejszego (§ 1) dla wysłużonych podoficerów zawodowych wojska lub marynarki wojennej, zawiadamiać będą niezwłocznie Ministra Spraw Wojskowych (załącznik) o zawakowaniu stanowiska, celem przedstawienia na nie kandydata, z zaznaczeniem warunków, jakim w myśl obowiązujących przepisów musi odpowiadać kandydat, oraz wskazaniem czasu, w jakim stanowisko ma być objęte przez proponowanego kandydata.

Właściwe władze naczelne w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych mogą określać stanowiska, które nie podlegają obowiązkowi zgłaszania, ze względu na szczególne wymagania służby.

§ 4. Podoficerowie zawodowi wojska lub marynarki wojennej, ubiegający się o stanowiska w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, wnoszą w drodze służbowej na 10 miesięcy przed upływem terminu zobowiązania, podania do Ministerstwa Spraw Wojsko-

wych, z prośbą o spowodowanie nadania im stanowiska, określonego w § 1, po upływie terminu zobowiązania się do służby zawodowej w charakterze podoficera zawodowego.

W podaniu petent powinien oświadczyć, do jakiego rodzaju stanowiska w służbie cywilnej przygotowywał się, oraz na jakie stanowisko reflektuje.

Powyższe oświadczenie ma dla komisji kwalifikacyjnej (§ 8) tylko znaczenie orientacyjne i nie przesądza kwestji, jakie stanowisko zostanie petentowi nadane.

§ 5. Do podania należy dołączyć:

a) świadectwo urodzenia, a w przypadku, gdy petent jest żonaty, również metrykę ślubu, a także świadectwa urodzenia dzieci, jeżeli je posiada; dokumenty te powinny być załączone w uwierzytelnionym odpisie;

b) własnoręcznie napisany życiorys;

c) świadectwa szkolne w uwierzytelnionym odpisie;

d) świadectwo upoważniające do wykonywania zawodu — jeżeli petent jest fachowcem;

e) zaświadczenia z poprzedniej pracy — jeżeli petent ją wykonywał przed wstąpieniem do służby wojskowej.

Dowódca formacji zarządza zbadanie stanu zdrowia kandydata przez wojskowy zakład leczniczy (garnizonową izbę chorych, szpital garnizonowy, okręgowy lub szkolny), dołączając do podania świadectwo wojskowo-lekarskie. Ponadto dowódca formacji powinien spowodować dołączenie do podania wyciągu ewidencyjnego, wyciągu z księgi kar, oraz odpisów kart kwalifikacyjnych petenta za 2 ostatnie półrocza.

Tak uzupełnione podania przesyła dowódca formacji w drodze służbowej do Ministerstwa Spraw Wojskowych.

Czynności związane ze zbadaniem stanu zdrowia kandydata i uzupełnieniem jego podania dokumentami wojskowymi, powinny być na taki czas wykonane, by podanie kandydata wpłynęło do Ministerstwa Spraw Wojskowych najpóźniej na 9 miesięcy przed upływem terminu zobowiązania się kandydata do służby zawodowej.

§ 6. Niewniesienie przez podoficera zawodowego z własnej winy prośby o nadanie mu stanowiska w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, w terminie określonym w § 4 ust. 1 — jest równoznaczne z nieprzyjęciem stanowiska i powoduje skutki przewidziane w art. 123 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747), względnie w art. 88-a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 251) w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 214) i zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 748).

§ 7. Podania spóźnione rozpatruje komisja kwalifikacyjna (§ 8) w tym kierunku, czy zaniędba-

nie terminu znać należy za usprawiedliwione, przedstawiając w tym względzie odpowiedni wniosek Ministrowi Spraw Wojskowych. Decyzja Ministra Spraw Wojskowych jest ostateczną. O decyzji należy zawiadomić petenta.

Jeżeli Minister Spraw Wojskowych uzna za niedbanie terminu co do wniesienia prośby za usprawiedliwione, komisja kwalifikacyjna nadaje spóźnionej prośbie dalszy bieg właściwy w myśl niniejszego rozporządzenia.

§ 8. Celem kwalifikowania kandydatów zśród wysłużonych podoficerów zawodowych na wakujące stanowiska (§ 1) ustanawia się przy Ministrze Spraw Wojskowych komisję kwalifikacyjną, w skład której wchodzi przedstawiciel Ministra Spraw Wojskowych oraz przedstawiciel zainteresowanego ministra.

Regulamin komisji ustala Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów.

§ 9. Komisja kwalifikacyjna kwalifikuje kandydatów, według kolejności wniesionych podań o nadanie stanowiska.

Na podstawie opinii komisji kwalifikacyjnej przedstawia Minister Spraw Wojskowych kandydata na odpowiednie stanowisko, załączając do powyższego przedstawienia dokumenty zakwalifikowanego kandydata wraz z podaniem, oraz wskazując termin, w którym kandydat będzie mógł być zwolniony ze służby wojskowej, celem objęcia stanowiska, lub zgłoszenia się do służby przygotowawczej (na praktykę, kurs).

Przedstawienie kandydata powinno nastąpić najpóźniej w terminie 4 tygodni, licząc od dnia zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wojskowych o wakansie (§ 3). Nieprzedstawienie kandydata w tym terminie uprawnia władzę właściwą do obsadzenia stanowiska innym kandydatem (§ 1 ust. 2).

§ 10. Władza właściwa do obsadzenia stanowiska (do mianowania), zawiadamia zainteresowanego podoficera zawodowego przez dowódcę formacji, o zamierzonym mianowaniu go na stanowisko określone w § 1, lub o dopuszczeniu go do służby przygotowawczej (na praktykę, kurs), wyznaczając równocześnie termin zgłoszenia się, z uwzględnieniem w miarę możliwości terminu, wskazanego przez Ministra Spraw Wojskowych (§ 9 ust. 2).

Władza ta zawiadamia również komisję kwalifikacyjną o wezwaniu kandydata do służby (na praktykę lub kurs).

§ 11. Sprawy obsadzenia stanowisk w cywilnej służbie państwowej, samorządowej lub w przedsiębiorstwach państwowych, powinny być definitywnie załatwione w takim czasie, by podoficer zawodowy o zamierzonym mianowaniu go na dane stanowisko lub o dopuszczeniu go do służby przygotowawczej (na praktykę, kurs) był zawiadomiony najpóźniej na 7 miesięcy przed upływem terminu zobowiązania się do służby zawodowej.

§ 12. Przedstawiony przez Ministra Spraw Wojskowych kandydat na stanowisko urzędnika III kategorii lub niższego funkcjonariusza państwowego,

jeżeli nie odbył jeszcze przewidzianej na takie stanowisko służby przygotowawczej (praktyki, kursu), obowiązany jest odbyć tę służbę, przyczem korzysta w tym względzie z urlopu przewidzianego w art. 121 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747), względnie w art. 77 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 251) w brzmieniu zmienionem ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 214) i rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 748).

Po ukończeniu służby przygotowawczej (praktyki, kursu) i dopełnieniu innych warunków koniecznych do otrzymania stanowiska, podoficer zawodowy zostaje mianowany urzędnikiem państwowym III kategorii lub niższym funkcjonariuszem państwowym na stałe (na stanowisko uprawniające do emerytury).

Jeżeli dla otrzymania stanowiska nie jest przewidziana służba przygotowawcza lub dopełnienie innych szczególnych warunków, albo też jeżeli kandydat przed zakwalifikowaniem go na to stanowisko odbył już służbę przygotowawczą i dopełnił warunków koniecznych na dane stanowisko, zostaje bezpośrednio po przedstawieniu go na dane stanowisko, mianowany urzędnikiem państwowym III kategorii lub niższym funkcjonariuszem państwowym na stałe (na stanowisko uprawniające do emerytury).

§ 13. Postanowienia § 12 mają analogiczne zastosowanie w przypadkach przedstawienia przez Ministra Spraw Wojskowych kandydata na stanowisko funkcjonariusza samorządowego lub pracownika w przedsiębiorstwach państwowych.

§ 14. Podoficer zawodowy, który w czasie odbywania służby przygotowawczej (praktyki, kursu) zostaje przez władzę właściwą do obsadzenia stanowiska (do mianowania) zwolniony od odbywania dalszej praktyki (kursu) wraca zpowrotem do wojska na stanowisko podoficera zawodowego, o czym należy zawiadomić komisję kwalifikacyjną z przytoczeniem powodów zwolnienia.

Komisja kwalifikacyjna, biorąc pod uwagę jego kwalifikacje, oraz powody zwolnienia ze służby przygotowawczej (praktyki, kursu), może przedstawić takiego kandydata ponownie na jedno ze stanowisk określonych w § 1, bądź nie wymagających uprzedniej praktyki (kursu), lub też które podoficer zawodowy może otrzymać stosownie do swych kwalifikacji.

§ 15. Niezgłoszenie się podoficera zawodowego z własnej winy celem objęcia stanowiska, na które został mianowany (§§ 10, 12), albo też do służby przygotowawczej (na praktykę, kurs) w terminie wyznaczonym przez właściwą władzę, albo też zwolnienie podoficera zawodowego z jego winy ze służby przygotowawczej (kursu, praktyki), powoduje utratę prawa do otrzymania stanowiska w trybie i na zasadach, określonych w rozporządzeniu niniejszem, jak również skutki przewidziane w art. 123 rozpo-

ządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 747), względnie w art. 88-a rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 marca 1928 r. o służbie wojskowej podoficerów i szeregowców marynarki wojennej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 251) w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 28 stycznia 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 214) i zmienionem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 7 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 748).

O powyższych skutkach orzeka ostatecznie Minister Spraw Wojskowych, na podstawie wniosków komisji kwalifikacyjnej.

§ 16. Wysłużeni podoficerowie zawodowi wojska lub marynarki wojennej, posiadający poziom wykształcenia, uprawniający ich do ubiegania się o stanowiska urzędników II kategorii, będą po zakwalifikowaniu ich przez komisję kwalifikacyjną, na podstawie podań wniesionych za pośrednictwem Mi-

nisterstwa Spraw Wojskowych, kierowani bezpośrednio do władz uprawnionych do nominacji na dane stanowisko. W stosunku do takich podoficerów zawodowych stosuje się odpowiednio postanowienia §§ 12 — 15 rozporządzenia niniejszego.

§ 17. Sprawy nadawania stanowisk wysłużonym podoficerom zawodowym wojska lub marynarki wojennej w administracji wojskowej, normują szczególnie zarządzenia Ministra Spraw Wojskowych.

§ 18. Postanowienia rozporządzenia niniejszego mają analogiczne zastosowanie również do starszych zawodowych marynarzy marynarki wojennej.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Jędrzejewicz*

Kierownik Ministerstwa Spraw Wojskowych:
Fabrycy

Załącznik do § 3 rozp. Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1933 r. (poz. 434).

Nazwa władzy właściwej do obsadzenia
stanowiska (do mianowania)

L.....

Miejscowość i data

W Y K A Z

wakujących stanowisk zastrzeżonych dla wysłużonych podoficerów zawodowych wojska lub marynarki wojennej.

L. p.	Urząd (zakład, instytucja) w którym stanowisko wakuje	Rodzaj stanowiska	Grupa lub wysokość uposażenia	Termin objęcia sta- nowiska	Warunki wymagane od kandydatów			U w a g i
					nieprzekro- czona gra- nica wieku	poziom wykształ- cenia	warunki szczególne	

Podpis

Do

Ministerstwa Spraw Wojskowych
(Biuro Personalne)
w Warszawie

- UWAGA: 1) W wykazie należy umieszczać wszystkie stanowiska, jakie wakuje w urzędach (zakładach, instytucjach) podległych władzy właściwej do obsadzenia stanowisk (do mianowania).
2) W rubryce „Grupa lub wysokość uposażenia” — należy przy stanowiskach funkcjonarjuszów państwowych podawać grupę uposażenia, przy stanowiskach innych wysokość uposażenia.
3) W rubryce: „Termin objęcia stanowiska” należy wskazać czas od — do, w którym powinno nastąpić zgłoszenie do służby. Należy również wskazać, czy oznaczony termin może być przesunięty na czas późniejszy.
4) W rubryce: „Warunki szczególne” należy wymienić przepisy (Dz. U. R. P. Monitor Polski, Dziennik Urzędowy i t. p.), które normują warunki, jakim musi odpowiadać kandydat na dane stanowisko.
5) Format 210 × 297 mm.